

## Nr 425.

Av herr **Sandberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 212 till riksdagen med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) föreslås riksdagen bl. a. att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning att träda i kraft den 1 januari 1948, från och med vilken dag förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall upphöra att gälla, såvitt angår skatt för inkomst. I samband med den föreslagna författningens ikraftträdande skulle följande iakttagas:

1) Äldre bestämmelser skulle fortfarande tillämpas vid 1948 års taxering, så ock i fråga om eftertaxering för år 1948 eller tidigare år.

2) I fråga om skatt, som erlagts eller erlägges på grund av 1946 eller tidigare års taxeringar, skulle i stället för bestämmelserna i 2, 4 och 6 §§ motsvarande stadganden i den äldre förordningen alltjämt äga tillämpning.

I uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) och K. F. den 29 juni 1946 om ändring i nämnda förordning (nr 472) finnas bestämmelser om vilka skatter, som skola utgå å inkomstökning under år 1946. Det är samma skatter, som ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1948. Dessa skatter äro, så vitt nu är i fråga, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel och pensionsavgifter (varom stadgas i 1 § uppbördsförordningen) samt värnsskatt (varom stadgas i K. F. den 28 juni 1946, nr 508).

I fråga om den skatteprocent, som skall tillämpas, gäller för inkomst, hänförlig till 1946 eller motsvarande räkenskapsår, att skatterna skola utgå efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, som gälla för preliminär skatt för inkomståret 1948.

Enligt propositionens övergångsbestämmelser skola vid 1948 års taxering, som avser inkomster under år 1947 eller motsvarande räkenskapsår, de äldre bestämmelserna fortfarande gälla. Först vid 1949 års taxering komma således de nya bestämmelserna att vinna tillämpning hos taxeringsmyndigheterna.

Vid bestämmande av den preliminära skatt, som skall erläggas för inkomster under inkomståret 1948, skall det statliga skatteprocenttal tillämpas, som fastställles av innevarande års riksdag.

De nya bestämmelserna skulle komma till användning vid uttagandet av den preliminära skatten för inkomståret 1948, medan vid 1948 års taxering de gamla bestämmelserna fortfarande skulle tillämpas.

1947 års prövningsnämnd har att i samband med 1947 års taxering fastställa om skattskyldig har att erlægga skatt för inkomstökning, som är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår.

Vad angår beskattning av sådan inkomstökning enligt uppbördsförordningen, som är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, skall skatt i enlighet med vad ovan framhållits utgöras efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, som gälla för preliminär skatt för inkomståret 1948. Skall detta innebära, att det av årets riksdag beslutade skatteprocenttalet, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948, skall användas vid uträkandet av den skatt, som skall utgöras i anledning av 1947 års prövningsnämnds beslut?

Ordalydelsen i uppbördsförordningens övergångsbestämmelser jämförd med propositionens förslag till förordning om statlig inkomstskatt synes giva vid handen, att allenast det skatteprocenttal, som skall bestämmas av innevarande års riksdag att gälla för den preliminära skatten inkomståret 1948, skulle komma till tillämpning beträffande merinkomst uppkommen under år 1946 eller motsvarande räkenskapsår. Däremot synes icke propositionens förslag i övrigt vara tillämpligt för bestämmande av skatten, utan skulle vid taxeringens åsättande hittills gällande bestämmelser i 1928 års förordning vara tillämpliga. Emellertid kan givetvis en dylik tolkning av bestämmelserna icke vara materiellt riktig. Skatteprocenttalet är ju beroende av de i vederbörande författning angivna grundbeloppen, å vilka skatten skall uttagas.

Skattens storlek är dessutom beroende av gällande bestämmelser för fastställande av beskattningsbara beloppet. Vid 1927 års taxering bestämmes det beskattningsbara beloppet enligt 1928 års förordning. De i nämnda förordning upptagna bestämmelserna angående botten-skatt och tilläggsskatt skola utgöra underlag vid skatteprocenttalets fastställande. Resultatet av skattens slutliga bestämmande på grund av 1947 års taxering måste bliva felaktigt, om därvid användes ett skatteprocenttal, som fastställts under hän-synstagande till propositionens förslag.

En lösning vore visserligen, att vid 1947 års taxering avseende merinkomst, uppkommen under år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, taxeringen fastställes i överensstämmelse med propositionens förslag med beaktande av ändrade Ortsavdrag och nyheten med barnbidrag, varjämte propositionens förslag till grundbelopp skulle ligga till grund. Denna lösning torde dock icke vara lämplig med hänsyn därtill, att den nya lagstiftningen avses att träda i kraft först vid 1949 års taxering och icke torde kunna givas retroaktiv verkan. Det torde också kunna ifrågasättas, huruvida det verkligen kan vara

meningen att redan vid 1947 års taxering införa nya bestämmelser för taxeringen, medan vid 1948 års de gamla ännu skola gälla. Det torde väl icke heller kunna påräknas, att barnbidrag komma att utbetalas till dem, som haft merinkomst under år 1946.

Lämpligast synes vara att vid fastställande av den skatt, som skall utgå på merinkomst under år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, hittills gällande bestämmelser tillämpas och att det skatteprocenttal, som tillämpats vid 1946 års taxering, användes vid fastställande av skatten på nämnda merinkomst och detta tal bestämmes särskilt för sig.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 212 måtte besluta i enlighet med vad härovan anförts.

Stockholm den 7 maj 1947.

*O. E. Sandberg.*

---